

Wječorny spěw.*

So złote slónčko k zemi niži
 Za lěs a hory do morja,
 So dlějši scěń a wječor bliži,
 Dzeń swětły zwony wuzwonja:
 Khryst Kyrie! budź pola nas
 A přikrywaj nas kóždy čas.

— — — — —
 — — — — —

(20. 9. 1852.)

* To je přenja strofa spěwa w II. zwjazku str. 113, kotruž hakle po wudaću woneho zwjazka w basnikowych rukopisach namakach.

Kćěj, Serbowstwo!

(Njedodźělane.)

Kćěj, kćěj mi, lube Serbowstwo,
 Kaž róže w zahrodach,
 Měr złoty njech ma bydleńčko
 We twojich přebytkach.

Kćěj, kćěj mi, čestne Serbowstwo
 Přez lubosć, spokojnosć,
 We wěrje, swěrje rozsyhí so,
 Bóh daj ěi zboža dosć.

Kćěj, kćěj mi, pilne Serbowstwo,
 Dónž traja syw a žně,
 We złotym měrje kubłaj so

— — — — —
 Kćěj, kćěj mi, swěrne Serbowstwo

(1854.)

